

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 53 PŽ-3921/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAVA BURIĆA iz Šibenika, Ante Starčevića 2, OIB 06356015796, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u BURIĆ I KOUDELA odvjetničko društvo d.o.o., Šibenik, Poljana 4, protiv tuženika POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ORLOVAČA-KIJEVO, zadruga branitelja u stečaju, Kijevo, Kijevo 0, OIB 59823909464, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas iz Šibenika, Put Gimnazije 55, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-225/2020-12 od 14. srpnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 8. ožujka 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-225/2020-12 od 14. srpnja 2022. u točkama I. i III. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanim dijelom presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-225/2020-12 od 14. srpnja 2022. naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 76.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospjeća više pojedinačno određenih mjesečnih iznosa od 2.000,00 kn do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena (točka I. izreke) i naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.630,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 14. srpnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotna poena (točka II. izreke).

2. Tuženik je protiv navedenog dijela presude podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u cijelosti ponavlja navode iz odgovora na tužbu, a odnose se na to da se ugovoreni iznos nagrade odvjetniku za usluge zastupanja u predmetu poslovni broj P-592/05 od 20% ne odnosi na postignuti uspjeh u sporu u novčanom iznosu, nego se radi o činjenju tuženika (poduzimanju društveno korisnih mjera), a da se ugovoreni iznos nagrade od 2.000,00 kn mjesečno odnosi na određene sudske penale pa se ne može prema visini dosuđenih penala odrediti postotak tuženikovog uspjeha u sporu. Smatra da je u konkretnom slučaju visinu nagrade, u odnosu na koju je sklopljen Ugovor o ustupanju radi ispunjenja, trebalo utvrditi primjenom odredbi Tbr. 39. t. 3. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te da je tužitelj ispunio nalog donošenjem pravomoćne presude u predmetu poslovni broj P-592/05 i da je tužitelj tada bio dužan obračunati nagradu za svoj rad koja mu je tada i dospjela, dakle, dospjela je prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom pa stoga predmetna tražbina ne predstavlja obvezu stečajne mase. Ističe da predmetna tražbina može biti samo tražbina iz Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. , a ne tražbina iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 9. studenog 2015. jer je tim ugovorom samo regulirano ustupanje radi ispunjenja tražbine temeljem osnovnog pravnog posla, i to ugovora o pružanju pravnih usluga. Nadalje, smatra da se prvostupanjski sud zbog pogrešnog pravnog pristupa pozvao na odredbu čl. 156. st. 1. Stečajnog zakona, budući da prema njegovom shvaćanju Ugovor o ustupanju potraživanja radi ispunjenja Ugovora o pružanju pravnih usluga nije dvostrani obvezni ugovor u smislu te odredbe Stečajnog zakona. Smatra kako bi dvostrano obvezni ugovor u smislu odredbe čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona bio Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. i to samo ako ga je zaključio stečajni upravitelj tuženika, a što u konkretnom slučaju nije, a niti je tužitelj nastavio zastupati tuženika nakon otvaranja stečajnog postupka, jer je Ugovor o ustupanju potraživanja radi ispunjenja zaključio zastupnik po zakonu tuženika do otvaranja stečajnog postupka i to isključivo u cilju ispunjenja tražbine tužitelja temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga, a čije dospelice mora biti do otvaranja stečajnog postupka. Ističe da nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom ispunjenje tražbine tužitelja ne može biti na štetu drugih stečajnih vjerovnika, te da potraživanje tužitelja koje je nastalo i dospjelo do otvaranja stečajnog postupka temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga, koja tražbina je utvrđena, ne može imati isti pravni status, kao i potraživanje nastalo i dospjelo nakon otvaranja stečajnog postupka. Navodi da je zbog navedenog prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, što je imalo za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava. Predlaže preinačiti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu ili ju ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži žalbeni trošak u iznosu od 2.200,00 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po

službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u dijelu odluke o troškovima postupka.

6. Pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, a tuženik nije određeno naveo o kojoj od bitnih povreda bi se radilo u konkretnom slučaju.

7. Predmet spora je ispunjenje tražbine koju je tuženik prenio na tužitelja Ugovorom o cesiji radi ispunjenja od 9. studenog 2015.

8. Između stranaka tijekom prvostupanjskog postupka, a niti u žalbenoj fazi postupka nisu sporne odlučne činjenice:

- da su tužitelj i tuženik imali sklopljen Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005.

- da je tužitelj zastupao ovdje tuženika u parničnom postupku poslovni broj P-592/05 u kojem je pravomoćnom presudom od 24. ožujka 2010. naloženo tuženicima Komunalnom poduzeću d.o.o. Knin i Gradu Kninu da u roku od 60 dana na dijelu nekretnine u vlasništvu tužitelja označene kao čest. zem. 4223/1 k.o. Knin, solidarno poduzmu društveno opravdane mjere pobliže navedene u izreci (....),

- da je tužitelj zastupao ovdje tuženika u ovršnom postupku radi ostvarenja nenovčane tražbine u predmetu poslovni broj Ovr-273/13 pred Općinskim sudom u Kninu, radi ispunjenja obveze tuženika po pravomoćnoj i ovršnoj presudi poslovni broj P-592/05 od 24. ožujka 2010., te da je doneseno pravomoćno rješenje o ovrsi 11. rujna 2013. radi ispunjenja obveze ovršenika, te je određeno da su, u slučaju da u određenom roku ne ispune obvezu, dužni isplatiti ovrhovoditelju, ovdje tuženiku, sudske penale u iznosu od 10.000,00 kn za svaki mjesec zakašnjenja,

- da su tuženik kao ustupitelj i tužitelj kao primatelj sklopili Ugovor o ustupanju potraživanja (cesiji) 9. studenog 2015. kojim je tuženik ustupio tužitelju 20% tražbina koje u korist tuženika nastanu i dospiju prema ovršenici Komunalnom poduzeću d.o.o. Knin i Gradu Kninu, s naslova pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Kninu poslovni broj Ovr-273/17 od 11. rujna 2013. odnosno s osnova sudskih penala u iznosu od 2.000,00 kn mjesečno,

- da su sudske penale ovršenici Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i Grad Knin redovito svaki mjesec plaćali tuženiku,

- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te da je tužitelj prijavio u stečajnom postupku tražbinu u iznosu od 80.000,00 kn s osnova ustupljene tražbine koja je dospjela od dana sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja do dana otvaranja stečaja, a koja mu je u cijelosti priznata,

- da tužitelj u ovom postupku zahtijeva isplatu 20% penala, koji su nesporno nakon otvaranja stečaja uplaćivani svakog mjeseca na račun tuženika.

9. Prvostupanjski sud je s obzirom na navedena činjenična utvrđenja zaključio da je zahtjev za isplatu iznosa od 76.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama osnovan, budući da je utvrdio da je tužitelju priznata prijavljena tražbina temeljem pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Kninu poslovni broj Ovr-273/13

od 11. rujna 2013. kao i Ugovora o ustupu potraživanja, koja je nastala do otvaranja stečaja nad tuženikom, a da tužitelj u vrijeme otvaranja stečaja nije mogao znati da li će biti daljnjeg kašnjenja odnosno uplata sudskih penala na račun tuženika, pa je s obzirom na to da su penali uplaćivani na račun tuženika i nakon otvaranja stečajnog postupka, primjenom odredbe čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17) zaključio da se radi o ostalim obvezama stečajne mase i naložio je tuženiku da taj iznos plati tužitelju kao vjerovniku stečajne mase.

10. Navedeni zaključak prvostupanjskog suda je pravilan, pa ga prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a pravilnost i zakonitost navedenog zaključka, niti žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju.

11. Iz Ugovora o prijenosu potraživanja proizlazi da su stranke u čl. 1. suglasno utvrdile da je tužitelj (preuzimatelj tražbine), zastupao tuženika (prenositelja tražbine) u predmetima poslovni broj P-592/05 i Ovr-273/13 i da sukladno Ugovoru o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. preuzimatelj ima pravo na odvjetničku nagradu u tim postupcima od 20%, te je utvrđeno da su ovršenici prema pravomoćnom rješenju o ovrši poslovni broj Ovr-273/13 od 11. rujna 2013. dužni isplatiti tuženiku za svaki mjesec zakašnjenja (u ispunjenju nenovčane obveze) iznos od 10.000,00 kn. Prema čl. 2. Ugovora stranke su suglasno utvrdile da tim ugovorom tuženik ustupa tužitelju dio od 20% od tražbine tuženika (10.000,00 kn mjesečno) odnosno iznos od 2.000,00 kn mjesečno, te da se navedeni iznos ustupljene tražbine u iznosu od 2.000,00 kn mjesečno vrši sukladno čl. 88. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (ustupanje radi ispunjenja).

12. Dakle, stranke su upravo u samom Ugovoru o ustupanju potraživanja radi ispunjenja utvrdile koliko iznosi nagrada odvjetnika za izvršene usluge zastupanja u predmetima poslovni broj P-592/05 i Ovr-273/13 (a radilo se o ostvarenju nenovčane tražbine tuženika) i to pozivanjem na ugovoreni način obračuna nagrade iz Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005.

13. Prema tome, stranke su slobodnom voljom suglasno utvrdile visinu nagrade tužitelja za obavljene usluge zastupanja i to u visini od 2.000,00 kn odnosno 20% od mjesečne uplate ovršenika s osnove sudskih penala u iznosu od 10.000,00 kn, a što je tuženik potvrdio i priznavanjem prijavljene tražbine tužitelja s te osnove, a koja je dospjela do dana otvaranja stečaja nad tuženikom.

14. Nesporno je da se u konkretnom slučaju radi o ustupanju radi ispunjenja propisanom odredbom čl. 88. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 i 126/21; dalje: ZOO). Prema st. 2. čl. 88. ZOO-a kad dužnik ustupi svom vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu, a prema st. 4. tog članka u slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupu.

15. Nije sporno da je u konkretnom slučaju tuženikov dužnik, nakon sklapanja ugovora o ustupanju radi ispunjenja, cjelokupni iznos penala po rješenju o ovrši poslovni broj Ovr-273/13 uplaćivao na račun ustupitelja, ovdje tuženika. Kako se

tuženikova obveza plaćanja odvjetničke nagrade tužitelju nije ugasila sklapanjem ugovora o ustupanju potraživanja, tužitelj ima pravo zahtijevati isplatu nagrade od tuženika, budući da je dužnik nakon sklopljenog ugovora o ustupanju i ustupljeni iznos tražbine uplaćivao na račun ustupitelja odnosno tuženika.

16. Neosnovan je žalbeni navod tuženika da se 20% od ostvarenih penala ne može smatrati obvezom stečajne mase jer da Ugovor o ustupanju potraživanja radi ispunjenja Ugovora o pružanju pravnih usluga tuženiku nije dvostrano obvezni ugovor u smislu čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17).

17. Nije sporno da je tužitelj obavio usluge zastupanja tuženika prije sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja radi ispunjenja. Ugovorom o ustupanju je određena visina nagrade odvjetniku i to 20% od sudskih penala koji će biti isplaćeni tuženiku svakog mjeseca na temelju rješenja o ovrsi. Dakle, obveza tuženika za isplatu nagrade odvjetniku je postojala sve dok je vršena isplata penala na njegov račun. Budući da tužitelj nije mogao znati do kada će se vršiti isplata penala, a penali su isplaćivani tuženiku i nakon otvaranja stečaja, i čine stečajnu masu, tražbina tužitelja predstavlja ostale obveze stečajne mase u smislu čl. 156. st. 3. SZ-a. Naime, obveza plaćanja nagrade odvjetniku potječe iz dvostranoobveznog ugovora o zastupanju tuženika, a obveza plaćanja je nastala nakon otvaranja stečaja nad dužnikom.

18. Dakle, na pravilno i potpuno utvrđene bitne činjenice pravilno su primijenjene odredbe materijalnog prava o obvezi tuženika da iz stečajne mase isplati tužitelju kao vjerovniku stečajne mase utuženi iznos, pa nisu ostvareni žalbeni razlozi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

19. Odluka o parničnom trošku prvostupanjski sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a tuženik u žalbi nije posebno naveo razloge zbog kojih smatra nepravilnom odluku u tom dijelu.

20. Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a žalba tuženika odbijena kao neosnovane i potvrđena prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu.

Zagreb, 8. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **9-30855-d8e32**

Kontrolni broj: **0fbb4-39d99-31912**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.